

for Indstilling til ovennævnte Eksamen". Dette er, saaledes som det nu foreligger, jo kun en Løfteparagraf, men det er selvfølgelig fra Udvalgets og ogsaa fra min Side en Forudsætning, at man i Fremtiden — og det vil jo kunne ske paa Finansloven — vil søge tilvejebragt Midler til at sætte saadanne Skoleskibe i Gang. Jeg er enig med Udvalget i at anse den Uddannelse, som Styrmandene vilde faa paa den Maade, for i det mindste lige saa gunstig som den, de vilde opnaa i praktisk Søfart. Men for saa vidt Udvalget har været inde paa Overvejelser om, hvorvidt denne Skoleskibsuddannelse kunde finde Sted i Orlogsskibe og i Forbindelse med Aftjening af Værnepligt, maa jeg paa det nuværende Tidspunkt reservere den Forhandling, som i saa Fald maatte finde Sted med Marineministeriet. Jeg skal ikke skjule, at jeg ikke anser det for overvejende sandsynligt, at dette kan gennemføres. Det vil jo imidlertid afhænge en Del af, hvilke Fordringer man gennem Anordningerne vil stille til Styrmandenes Uddannelse, og jeg skal selvfølgelig være villig til at pleje Forhandling med Marineministeren derom. Det samme gælder den af Udvalget fremsatte Tanke om at henlægge den udvidede Skibsførereksamen enten til Navigationsskolen eller til Kadetskolen eller til Reservekadetskolen. Jeg maa paa Forhaand gaa ud fra, at det vil være temmelig vanskeligt at faa den udvidede Skibsførereksamen henlagt enten til Kadetskolen eller til Reservekadetskolen, men ogsaa derom skal jeg være villig til at forhandle med Marineministeriet.

Til Lovforslaget om Sønæring er der af Udvalget stillet forskellige Ændringsforslag, som jeg maa tage Afstand fra. Der er under Nr. 3 og Nr. 5 stillet Ændringsforslag, hvorved en Maskinpasser sidestilles med en Motorpasser, og jeg maa antage, at Udvalget ved at stille disse Ændringsforslag er gaaet ud fra, at Maskinpasserprøven og Motorpasserprøven omfatter omtrent det samme med Hensyn til Motorlære. Jeg kunde tænke mig, at Udvalget har faaet denne Opfattelse ved at gennemlæse Anordningen af 16. Juni 1911, hvor Fordringerne til Maskinpasserprøven og Motorpasserprøven er formulerede, og for saa vidt maa jeg beklage, at denne Anordning ikke kan siges at være tilstrækkelig vejledende, da der netop i den praktiske Udførelse af denne Anordning er en saa stor Forskel, at jeg ganske bestemt maa erklære, at en Mand, som har bestaaet Maskinpasserprøven,

derfor ingenlunde kan siges at være egnet til Motorpasser. Naar man har holdt sig til saa ubestemte Udtryk i den kongelige Anordning, som Tilfældet er, er det, fordi man har været paa det rene med, at der paa dette Omraade vilde finde en rivende Udvikling Sted, og at man saa vidt muligt maatte have al Frihed til at forandre Kravene. Men jeg kan oplyse som det rent faktiske, at medens Kravene i Motorlære ved Motorpasserprøven omfatter ca. 125 Sider af den paagældende Lærebog, omfatter Kravene ved Maskinpasserprøven kun tilsvarende 16 Sider af den paagældende Lærebog, saa man vil heraf forstaa, at den, der har bestaaet Maskinpasserprøven, ingenlunde vil være i Stand til at gøre Tjeneste som Motorpasser. Jeg vil derfor meget henstille, at Udvalget vil tage dette Spørgsmaal op til yderligere Overvejelse og eventuelt fremkomme med Ændringsforslag herom til tredie Behandling.

Men dernæst maa jeg meget beklage, at Udvalget har fundet det fornødent at gaa bort fra Lovforslagets Bestemmelse om, at den udvidede Skibsførereksamen skal være Vilkaar for at opnaa Førerstilling paa Udvandrerkskibe. Der har jo indenfor Udvalget gjort sig nogen Bestræbelse gældende for i det hele taget at komme bort fra den udvidede Skibsførereksamen. Det er med Tilfredshed, jeg har set, at man har ladet den udvidede Skibsførereksamen bestaa, men desto mere maatte jeg beklage, om man vilde fastholde, at den ikke skulde være Vilkaaret for at opnaa Førerstilling paa Udvandrerkskibe. Her er netop et Omraade, hvor det forekommer mig, at Samfundet i allerhøjeste Grad er berettiget til at stille sine Krav i stor Udstrækning. Det drejer sig her om mange Hundrede Menneskers Liv og Velfærd, som betros en saadan Skibsfører, og for saa vidt er Ændringsforslaget et Tilbage-skridt, som man hidtil i vor Lovgivning har stillet den højeste nautiske Uddannelse, som overhovedet for Tiden kan skaffes, som Vilkaar for den, der skulde opnaa Førerstillingen paa et Udvandrerkskib. Det vil have mange kedelige Konsekvenser, hvis Udvalgets Opfattelse paa dette Punkt opretholdes. For det første vil jeg nu tro, at det ganske vil svække Lysten for Navigatorernes Vedkommende til i det hele taget at underkaste sig den udvidede Skibsførereksamen, naar det ikke medfører nogen som helst praktiske Fordele at underkaste sig den. Og dernæst er der at sige, at dette Forlangende om at gaa bort fra den